

EVROPSKI PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument zasedanja

A8-0301/2015

16.10.2015

POROČILO

o letnih poročilih o subsidiarnosti in sorazmernosti 2012 in 2013
(2014/2252(INI))

Odbor za pravne zadeve

Poročevalec: Sajjad Karim

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MNENJE ODBORA ZA MEDNARODNO TRGOVINO.....	10
MNENJE ODBORA ZA PRORAČUNSKI NADZOR.....	13
MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE.....	16
MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE.....	20
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V PRISTOJNEM ODBORU.....	25

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o letnih poročilih o subsidiarnosti in sorazmernosti 2012 in 2013 (2014/2252(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje¹,
- ob upoštevanju praktičnih ureditev za izvajanje člena 22(294) PDEU v primeru sporazuma v prvi obravnavi, o katerih sta se 22. julija 2011 sporazumeli pristojni službi Evropskega parlamenta in Sveta,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2014 o ustreznosti predpisov, subsidiarnosti in sorazmernosti v EU – 19. poročilo o boljši pripravi zakonodaje za leto 2011²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2012 o osemnajstem poročilu o boljši pripravi zakonodaje – uporaba načel subsidiarnosti in sorazmernosti (2010)³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. septembra 2011 o boljši zakonodaji, subsidiarnosti, sorazmernosti in pametnih predpisih⁴,
- ob upoštevanju letnega poročila Komisije o subsidiarnosti in sorazmernosti za leto 2012 (COM(2013)0566) in letnega poročila Komisije o subsidiarnosti in sorazmernosti za leto 2013 (COM(2014)0506),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 4. decembra 2014 o pametni pravni ureditvi,
- ob upoštevanju sklepov konference predsednikov parlamentov Evropske unije z dne 21. aprila 2015,
- ob upoštevanju polletnih poročil konference COSAC z dne 27. septembra 2012, 17. maja 2013, 4. oktobra 2013, 19. junija 2014 in 14. novembra 2014 o razvoju postopkov in praks Evropske unije, ki se uporabljajo pri parlamentarnem nadzoru,
- ob upoštevanju končnega poročila skupine na visoki ravni neodvisnih zainteresiranih strani za upravne obremenitve z dne 14. oktobra 2014 z naslovom „Zmanjšanje birokracije v Evropi – zapuščina in obeti“⁵,
- ob upoštevanju členov 52 in 132 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenj Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za proračunski nadzor, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter

¹ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0061.

³ UL C 353 E, 3.12.2013, str. 117.

⁴ UL C 51 E, 22.2.2013, str. 87.

⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/refit/admin_burden/docs/08-10web_ce-brocuttingredtape_en.pdf

Odbora za ustavne zadeve (A8-0301/2015),

- A. ker je 2012 Komisija prejela 83 obrazloženih mnenj, ki obravnavajo zakonodajne predloge; ker je leta 2012 skupno prejela 292 mnenj, tudi takih, ki niso šteje za obrazloženo mnenje;
- B. ker je 2013 Komisija prejela 99 obrazloženih mnenj, ki obravnavajo zakonodajne predloge; ker je leta 2013 skupno prejela 313 mnenj, tudi takih, ki niso šteje za obrazloženo mnenje;
- C. ker so nacionalni parlamenti leta 2012 podali 12 obrazloženih mnenj v zvezi z drugim Montijevim predlogom¹, kar predstavlja 19 glasov (meja je 18 glasov), in tako prvič sprožili postopek t. i. rumenega kartona, po katerem mora institucija, ki je predlog predstavila, tega pregledati in svojo odločitev, da ga umakne, spremeni ali ohrani, utemeljiti;
- D. ker je Komisija drugi Montijev predlog umaknila, vendar je menila, da je bil predlog v skladu z načelom subsidiarnosti in da je bil umaknjen zaradi nezadostne podpore v Evropskem parlamentu in Svetu ministrov²;
- E. ker so nacionalni parlamenti leta 2013 izdali 13 obrazloženih mnenj o predlogu za ustanovitev evropskega javnega tožilstva³, kar pomeni 18 glasov, in s tem sprožili drugi postopek rumenega kartona;
- F. ker je Komisija ugotovila, da je predlog v skladu z načelom subsidiarnosti in da umik ali sprememba nista potrebna; ker je Komisija izjavila, da bo v zakonodajnem postopku ustrezno upoštevala obrazložena mnenja⁴;
- G. ker je več nacionalnih parlamentov izrazilo zadržke zaradi pristopa Komisije in menilo, da so obrazložitve in argumenti, ki jih je predložila, nezadostni; ker sta Odbor za pravne zadeve in Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve Evropskega parlamenta razpravljala o tej temi;
- H. ker so bili obseg in delovne metode v nadaljnjih pogajanjih s Svetom o evropskem javnem tožilstvu zoženi v primerjavi s prvotnim predlogom, o katerem so bila pripravljena obrazložena mnenja;
- I. ker mora Komisija glede na svojo pravico do pobude zagotoviti, da se že v začetnih fazah razvoja politik sprejmejo pravilne odločitve o tem, ali naj se predlaga ukrepanje na ravni EU in kako naj se to stori;
- J. ker Komisija pregleduje smernice, ki se uporabljajo v postopku ocene učinka, kar

¹ Predlog uredbe Sveta o uveljavljanju pravice do kolektivnih ukrepov v okviru svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev (COM(2012)0130).

² Pismo podpredsednika Komisije Šefčoviča nacionalnim parlamentom z dne 12. septembra 2012.

³ Predlog Komisije o ustanovitvi evropskega javnega tožilstva (COM(2013)0534).

⁴ Sporočilo Evropskemu parlamentu, Svetu in nacionalnim parlamentom o proučitvi predloga uredbe Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva v zvezi z načelom subsidiarnosti v skladu s Protokolom št. 2 z dne 27. novembra 2013 (COM(2013)0851).

vključuje obravnavo subsidiarnosti in sorazmernosti;

- K. ker je Evropski parlament ustanovil lastni oddelek za oceno učinka, ki je v letu 2013 izdal 50 izhodiščnih vrednotenj in dve podrobni vrednotenji ocen učinka Komisije;
- L. ker so nacionalni parlamenti ugotovili, da je zaradi vključitve znatnih in številnih delegiranih pooblastil težko učinkovito oceniti, ali bodo končna pravila v skladu z načelom subsidiarnosti;
- M. ker se subsidiarnost in sorazmernost pregledata le na začetku zakonodajnega procesa, ko se opravi tudi ocena učinka;
 - 1. meni, da sta načeli subsidiarnosti in sorazmernosti temeljni vodilni načeli Evropske unije;
 - 2. poudarja, da bi morali načeli subsidiarnosti in sorazmernosti, določeni v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji, usmerjati izvajanje pristojnosti EU; pozdravlja dejstvo, da so v letih 2012 in 2013 institucije EU in nacionalni parlamenti skrbno spremljali spoštovanje teh načel;
 - 3. pozdravlja tesnejše sodelovanje in večjo vključenost nacionalnih parlamentov v evropskem zakonodajnem procesu, rezultat tega pa je večja zavest o načelih, na katerih temelji EU, vključno z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti v medinstitucionalnem okviru; vseeno ugotavlja, da je treba na tem področju opraviti še veliko dela; za začetek predlaga, da bi Komisija vsako leto vodila razpravo z vsakim posameznim nacionalnim parlamentom, da bi okrepili dialog med Komisijo in nacionalnimi parlamenti;
 - 4. nadalje meni, da morata biti načeli subsidiarnosti in sorazmernosti izhodiščna točka za oblikovanje politik; zato poudarja, kako pomembno je oceniti na začetku zakonodajnega procesa, ali se lahko politični cilji lažje dosežejo na evropski kot pa na nacionalni ali regionalni ravni;
 - 5. se zaveda pomena parlamentov in njihovega ozemeljskega vpliva ter bližine državljanom in po potrebi poziva k njihovi večji vključenosti v sistem zgodnjega opozarjanja;
 - 6. vendar ugotavlja, da večino mnenj nacionalnih parlamentov predloži le nekaj nacionalnih parlamentov, ter spodbuja druge parlamente, naj se bolj vključijo v evropsko razpravo;
 - 7. poudarja, da morajo evropske institucije spoštovati načeli subsidiarnosti in sorazmernosti, zapisani v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji in protokolu št. 2 k Pogodbi o delovanju Evropske unije, ki sta splošne narave in ki zavezujeta institucije pri izvajanju pooblastil Unije, z izjemo področij, ki spadajo v izključno pristojnost Unije, kjer se načelo subsidiarnosti ne uporablja;
 - 8. meni, da je mehanizem preverjanja skladnosti z načelom subsidiarnosti velikega pomena za sodelovanje med evropskimi in nacionalnimi institucijami;

9. zato obžaluje, da so letna poročila, ki jih pripravi Komisija, nekolikanj površna in se pogosto ne poglobijo dovolj v obravnavo upoštevanja subsidiarnosti, zlasti pa sorazmernosti, pri oblikovanju politik EU;
10. je seznanjen z metodologijo Komisije v letnih poročilih za leti 2012 in 2013, v katerih se uporablja statistika za opredelitev obrazloženih mnenj nacionalnih parlamentov o svežnju predlogov kot enega samega obrazloženega mnenja namesto kot obrazloženih mnenj za vsak posamezni predlog;
11. meni, da se je kot celota, odstotni delež obrazloženih mnenj od vseh vloženih mnenj v primerjavi z letoma 2010 in 2011 znatno povečal, in ugotavlja, da so v letu 2012 obrazložena mnenja predstavljala 25 % vseh mnenj, leta 2013 pa 30 % mnenj nacionalnih parlamentov v skladu s Protokolom 2; s tem v zvezi je seznanjen s posvetovanji nacionalnih parlamentov v zakonodajnem postopku;
12. poudarja, da so v letu 2012 nacionalni parlamenti prvič uporabili postopek „rumenega kartona“ v zvezi z načelom subsidiarnosti, in sicer v odgovor na predlog Komisije za uredbo o uveljavljanju pravice do kolektivnih ukrepov v okviru svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev (Monti II); ugotavlja, da je Komisija sicer sklenila, da načelo subsidiarnosti ni bilo kršeno, a je zaradi pomanjkanja politične podpore umaknila svoj predlog; ugotavlja, da je bil leta 2013 drugič uporabljen postopek „rumenega kartona“, in sicer v zvezi s predlogom Komisije o uredbi Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva; ugotavlja, da je Komisija sklenila, da je predlog skladen z načelom subsidiarnosti in da ga bo ohranila;
13. ugotavlja, da obrazložena mnenja nacionalnih parlamentov kažejo na različne razlage načel subsidiarnosti in sorazmernosti; pri tem opozarja, da načelo subsidiarnosti, določeno v pogodbah, Uniji omogoča, da deluje na področjih, ki niso v njeni izključni pristojnosti, „le če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije“; ravno tako opozarja, da „v skladu z načelom sorazmernosti ukrepi Unije vsebinsko in formalno ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb“; spodbuja nacionalne parlamente, naj pri ocenjevanju spoštovanja načel subsidiarnosti in sorazmernosti skrbno sledijo črki Pogodbe o Evropski uniji; toplo priporoča, naj nacionalni parlamenti in evropske institucije izmenjajo mnenja in prakse o pregledovanju subsidiarnosti in sorazmernosti;
14. ugotavlja, da se obrazložena mnenja nacionalnih parlamentov precej razlikujejo glede vrste uporabljenih argumentov in glede njihove oblike; obžaluje, da ni splošnih vzorcev, zaradi česar je težje oceniti, na kakšni podlagi se v postopek vključujejo nacionalni parlamenti;
15. opozarja na zadržke, izražene v preteklih poročilih Parlamenta, v zvezi s primeri, ko subsidiarnost v oceni učinka, ki jo je pripravila Komisija, ni bila ustrezno obravnavana; nadalje opozarja, da tudi letna poročila odbora za oceno učinka (IAB) opozarjajo na to vprašanje; ugotavlja, da je ta odbor za več kot 30 % ocen učinka, ki jih preučil v letih 2012 in 2013, menil, da so nezadovoljivo analizirale načelo subsidiarnosti; izraža zaskrbljenost, ker je ta številka leta 2014 narasla na 50 %, in Komisijo poziva, naj pri pregledu smernic, ki se uporabljajo za postopek ocene učinka, to vprašanje obravnava,

trend pa obrne;

16. opozarja, da so ocene učinka pomembni pripomočki pri odločanju v zakonodajnem postopku, in poudarja, da bi bilo treba v njih ustrezno upoštevati vprašanja, ki se nanašajo na subsidiarnost in sorazmernost;
17. poudarja, da so temeljite ocene učinka, ki podrobno ocenijo skladnost z načelom subsidiarnosti, ključnega pomena za povečanje zaupanja državljanov, saj pogosto menijo, da je načelo subsidiarnosti bistven element demokratičnega procesa; zato poudarja, da bi lahko okrepljeno preverjanje subsidiarnosti obravnavali kot pomembno orodje za zmanjševanje tako imenovanega demokratičnega primanjkljaja;
18. ponavlja poziv iz zgoraj omenjene resolucije z dne 14. septembra 2011 k uporabi nacionalnih ocen učinka (trenutno poteka razprava o njihovi reformi), da dopolnijo ocene učinka, ki jih v podporo predlagani zakonodaji opravi Komisija; meni, da bosta nedavno ustanovljena oddelka za oceno učinka v Parlamentu pozitivno dopolnila delo Komisije;
19. izraža razočaranje nad odzivom Komisije do nacionalnih parlamentov v primerih, ko je sprožen postopek rumenega kartona; meni, da se mora Komisija celovito odzvati na vsak posamični zadržek, ki ga izrazijo nacionalni parlamenti, in sicer kot del dialoga, poleg objave mnenja; meni tudi, da mora Komisija pred pristojnim odborom ali odbori Parlamenta podrobno obrazložiti svoje stališče;
20. poudarja, da bi postopek rumenega kartona kot instrument za vplivanje na odločanje na ravni EU lahko učinkovito okrepili z zgodnejšo izmenjavo informacij glede stališč nacionalnih parlamentov, zaradi česar spodbuja nacionalne parlamente, naj si izmenjujejo mnenja o obsegu in metodah ocenjevanja, ki se uporabljajo za oceno skladnosti z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti;
21. meni, da je politični dialog vse pomembnejši za zagotavljanje spoštovanja subsidiarnosti; meni, da političnega dialoga ne bi bilo treba izboljšati samo v primerih, ki je sprožen postopek z rumenim ali oranžnim kartonom, ampak kot splošno pravilo; v zvezi s tem pozdravlja zavezo Junckerjeve komisije, da bo nastopila pred več nacionalnimi parlamenti, ter poziva Parlament, naj preuči možnost podobnih pobud; meni, da bi lahko poročevalce spodbudili k večjemu sodelovanju z nacionalnimi parlamenti, zlasti ker je uporaba videokonferenc in drugih metod spletnega delovanja vse lažja in učinkovitejša;
22. poudarja, da morajo evropske institucije in nacionalni parlamenti še veliko postoriti, da bi v Evropski uniji ustvarili kulturo subsidiarnosti; priporoča, naj se nacionalni parlamenti in Komisija dogovorijo o dveh posebnih pobudah, ki bi pripomogli k boljšemu upoštevanju načela subsidiarnosti v zakonodajnem procesu, in sicer spodbujanje vključevanja stališč, perspektiv in drugih predlogov nacionalnih parlamentov v okviru političnega dialoga, zlasti med pripravljalnimi dejavnostmi, kot so zelene ali bele knjige Komisije, in možnost za podaljšanje obdobja za posvetovanje z nacionalnimi parlamenti v okviru analize subsidiarnosti, če nacionalni parlamenti to zahtevajo zaradi prekratkega roka na podlagi utemeljenih objektivnih razlogov, kot so naravne nesreče in čas počitnic; meni, da bi to bilo mogoče doseči s politično zavezo, ki

bi jo institucije in nacionalni parlamenti sklenili v prvi vrsti, ne da bi zaradi tega prišlo do zamude pri sprejetju zadevne zakonodaje;

23. meni, da je pomembno, da nacionalni parlamenti zlahka začnejo postopek rumenega kartona, ob hkratni potrditvi načela subsidiarnosti v skladu s Pogodbama;
24. ugotavlja, da je v odboru COSAC več nacionalnih parlamentov izrazilo zanimanje za predložitev uvedbe zelenega kartona kot orodja za izboljšanje političnega dialoga, ki bi nacionalnim parlamentom, ob poprejšnji pridobitvi podpore Parlamenta, omogočil konstruktivno sodelovanje s Komisijo ob upoštevanju pravice Komisije do dajanja pobud;
25. ugotavlja, da se lahko zakonodajni predlogi med čakanjem na sprejetje v institucijah znatno spremenijo; opozarja, da poteka preverjanje skladnosti z načelom subsidiarnosti le na začetku zakonodajnega postopka, ne pa tudi ob koncu; poleg tega opozarja, da so ocene učinka na splošno pripravljene le za začetno, ne pa končno fazo zakonodajnega postopka; poudarja, da je po začetku postopka sprejemanja potrebno vmesno vrednotenje, pa tudi na koncu zakonodajnega postopka, kar bi v določenih primerih omogočilo izdajo opozorila državam članicam, ki niso spoštovale načela subsidiarnosti;
26. zato poziva k nadaljnji analizi subsidiarnosti in pripravi celovite ocene učinka ob koncu zakonodajnih pogajanj ter pred sprejetjem končnega besedila, da bi se zagotovila skladnost z načelom subsidiarnosti in da se lahko pripravi ocena, tudi sorazmernosti; meni, da bi takšno obdobje za razmislek pomagalo politikom pri presoji, ali je zakonodaja v skladu z načeli Unije, in bi povečalo preglednost rezultatov, doseženih v obdobjih, ko potekajo precej intenzivna pogajanja;
27. je seznanjen z novimi cilji politike Komisije glede pobud in predlogov zakonodaje EU, namreč: čim nižji stroški; koristi za državljane, podjetja in delavce; izogibanje nepotrebnim upravnim bremenom;
28. meni, da bi morali oceniti in dokazati, ali so programi iz večletnega finančnega okvira skladni z načelom subsidiarnosti v smislu dokazljive dodane vrednosti v upravičenih državah članicah;
29. poziva Komisijo, naj v skladu z načeloma sorazmernosti in subsidiarnosti poenostavi postopek pridobitve sredstev EU, da bi bil prijavni postopek učinkovitejši in usmerjen k rezultatom;
30. poudarja svojo zavezanost, da se zagotovi upoštevanje načel subsidiarnosti in sorazmernosti prek ocenjevanja lastnih zakonodajnih samoiniciativnih poročil, predhodnih ocen za ocene učinka Komisije in nenehnega ocenjevanja potencialne dodatne vrednosti EU ter tako da se ocenijo stroški neukrepanja na ravni EU;
31. poudarja, da je treba v zvezi z načelom subsidiarnosti pojasniti razdelitev pristojnosti, kadar trgovinske politike vplivajo na naložbe, ki niso neposredne tuje naložbe, natančneje na portfeljske naložbe, saj v sedanjih sporazumih o prosti trgovini ostajajo nasprotja; je namreč seznanjen z nedavnimi razpravami o reševanju sporov med vlagatelji in državo ter predlogi Komisije za posodobitev in reformo sedanjega modela;

v zvezi s tem poudarja, da bi morale države članice glede na obstoječe zaveze iz dvostranskih sporazumov s tretjimi državami prevzeti tudi odgovornost za svojo vlogo v tem procesu; poziva k spoštovanju načela sorazmernosti pri sklepanju in uporabi dvostranskih zaščitnih klavzul; opozarja, da je v členu 3 Pogodbe o delovanju Evropske unije določeno, da je skupna trgovinska politika sestavni del izključne pristojnosti Unije, ki temelji na enotnih načelih; zato ugotavlja, da se načelo subsidiarnosti ne uporablja na področju skupne trgovinske politike;

32. poziva k pojasnitvi, ali bi lahko trgovinski instrumenti, kot je reševanje sporov med vlagateljem in državo, ogrozili načelo subsidiarnosti v zvezi s pristojnostmi držav članic; poziva države članice, naj obnovijo razpravo o Konvenciji UNCITRAL o preglednosti pri arbitražnem reševanju sporov med vlagatelji in državo, da bo Komisija lahko podpisala konvencijo v imenu celotne Unije; obžaluje, da nekatere države članice niso pogodbenice te konvencije; meni, da ta primer jasno kaže na potrebo po vsestranski jasnosti v zvezi s področjem uporabe izključne pristojnosti Unije na področju neposrednih tujih naložb; opozarja, da so različne politike, ki jih izvajajo države članice v zvezi z zaščito naložb, privedle do sedanjega stanja, v katerem so države članice pogodbenice približno 1400 dvostranskih naložbenih pogodb z včasih različnimi določbami, kar bi lahko privedlo do izkrivljanja enotnega trga in neenake obravnave vlagateljev EU v tujini;
33. v zvezi s finančno pomočjo EU drugim državam, in sicer makrofinančno pomočjo, poziva k bolj poglobljeni predhodni in naknadni oceni učinka glede sorazmernosti predlaganih ukrepov, da bo pomoč učinkovita in bo dejansko pomagala našim partnerjem v stiski; vztraja, da je treba zaostriti pogoje za izplačilo pomoči in uvesti ustrezen nadzor nad uporabo teh sredstev, vključno z ukrepi za preprečevanje in boj proti goljufijam in korupciji ter podrobnim nadzorom Parlamenta; poziva k tesnejšemu povezovanju zunanjih instrumentov EU z združevanjem trgovinske, razvojne in zunanje in varnostne politike; poudarja, da morajo v tej zvezi države članice pokazati več zavezanosti;
34. poudarja izjemni pomen ustreznega posvetovanja, dialoga in sodelovanja državljanov, podjetij (zlasti MSP) in civilne družbe v procesu odločanja EU na področju trgovinske politike;

o

o o

35. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

17.6.2015

MNENJE ODBORA ZA MEDNARODNO TRGOVINO

za Odbor za pravne zadeve

o letnih poročilih o subsidiarnosti in sorazmernosti za obdobje 2012–2013
(2014/2252(INI))

Pripravljaivec mnenja: David Borrelli

POBUDE

Odbor za mednarodno trgovino poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. opozarja na pomen skupne trgovinske politike, ki EU omogoča, da izkoristi njen obseg za kar največji pogajalski učinek, ter gospodarskih odnosov EU s tretjimi državami in regionalnimi organizacijami za rast in delovna mesta v EU; zato meni, da je treba tudi na teh področjih politike ustrezno upoštevati načelo sorazmernosti in po potrebi subsidiarnosti, zlasti če so trgovinski sporazumi opredeljeni kot mešane narave; pozdravlja pobudo Komisije, ki je zahtevala pojasnilo o mešanih trgovinskih sporazumih, ko je poslala sporazum o prosti trgovini med EU in Singapurjem v obravnavo Sodišču Evropske unije; upa, da bodo mnenje Sodišča EU omogočilo napredek v smeri večje jasnosti v zvezi z vprašanjem, kateri elementi trgovinskih pogajanj EU se nanašajo na odgovornost držav članic; poudarja, da bi morala jasnost ustvariti podlago za bolj učinkovita pogajalska stališča EU in hitrejši postopek ratifikacije trgovinskih sporazumov med EU in tretjimi državami; v zvezi s tem poudarja izjemen pomen preglednosti pri izvajanju trgovinskih pogajanj;
2. poudarja, da je treba v zvezi z načelom subsidiarnosti pojasniti razdelitev pristojnosti, kadar trgovinske politike vplivajo na naložbe, ki niso neposredne tuje naložbe, natančneje na portfeljske naložbe, saj v sedanjih sporazumih o prosti trgovini ostajajo nasprotja; je namreč seznanjen z nedavnimi razpravami o reševanju sporov med vlagatelji in državo ter predlogi Komisije za posodobitev in reformo sedanjega modela; v zvezi s tem poudarja, da bi morale države članice glede na obstoječe zaveze iz dvostranskih sporazumov s tretjimi državami prevzeti tudi odgovornost za svojo vlogo v tem procesu; poziva k spoštovanju načela sorazmernosti pri sklepanju in uporabi dvostranskih zaščitnih klavzul; opozarja, da je v členu 3 PDEU določeno, da je skupna trgovinska politika sestavni del izključne pristojnosti Unije, ki temelji na enotnih

načelih; zato ugotavlja, da se načelo subsidiarnosti ne uporablja na področju skupne trgovinske politike;

3. poziva k pojasnitvi, ali bi lahko trgovinski instrumenti, kot je reševanje sporov med vlagateljem in državo, ogrozili načelo subsidiarnosti v zvezi s pristojnostmi držav članic; poziva države članice, naj obnovijo razpravo o Konvenciji UNCITRAL o preglednosti pri arbitražnem reševanju sporov med vlagatelji in državo, da bo Komisija lahko podpisala konvencijo v imenu celotne Unije; obžaluje, da nekatere države članice niso pogodbenice te konvencije; meni, da ta primer jasno kaže na potrebo po vsestranski jasnosti v zvezi s področjem uporabe izključne pristojnosti Unije na področju neposrednih tujih naložb; opozarja, da so različne politike, ki jih izvajajo države članice v zvezi z zaščito naložb, privedle do sedanjega stanja, v katerem so države članice pogodbenice približno 1400 dvostranskih naložbenih pogodb z več različnimi določbami, kar bi lahko privedlo do izkrivljanja enotnega trga in neenake obravnave vlagateljev EU v tujini;
4. v zvezi s finančno pomočjo EU drugim državam, in sicer makrofinančno pomočjo, poziva k bolj poglobljeni predhodni in naknadni oceni učinka glede sorazmernosti predlaganih ukrepov, da bo pomoč učinkovita in bo dejansko pomagala našim partnerjem v tiski; vztraja, da je treba zaostriti pogoje za izplačilo pomoči in uvesti ustrezen nadzor nad uporabo teh sredstev, vključno z ukrepi za preprečevanje in boj proti goljufijam in korupciji ter podrobnim nadzorom Parlamenta; poziva k tesnejšemu povezovanju zunanjih instrumentov EU z združevanjem trgovinske, razvojne in zunanje in varnostne politike; poudarja, da morajo v tej zvezi države članice pokazati več zavezanosti;
5. ugotavlja, da so veljavni preferencialni trgovinski sporazumi pokazali, da so lahko koristni za evropsko gospodarstvo in prispevajo k rasti in ustvarjanju delovnih mest; poudarja, da so učinki trgovinskih sporazumov odvisni od izidov pogajanj, zato napovedi vpliva vedno temeljijo na nekaterih predpostavkah; poziva Komisijo, naj pred začetkom pogajanj o trgovinskih sporazumih opravi oceno učinka na trajnost kot del širše predhodne ocene gospodarskih, družbenih in okoljskih posledic za državljane in podjetja EU, zlasti mala in srednja podjetja; poudarja tudi, da bi morale imeti države članice ključno vlogo pri ocenjevanju morebitnih koristi in posledic preferencialnih trgovinskih sporazumov za njihovo gospodarstvo;
6. poudarja izjemni pomen ustreznega posvetovanja, dialoga in sodelovanja državljanov, podjetij (zlasti MSP) in civilne družbe v procesu odločanja EU na področju trgovinske politike.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	16.6.2015
Izid končnega glasovanja	+ : 30 - : 3 0 : 6
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	William (earl) Dartmouthski, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Eleonora Forenza, Yannick Jadot, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, Marine Le Pen, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Eric Andrieu, Dita Charanzová, Frédérique Ries, Fernando Ruas, Jarosław Wałęsa
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Mercedes Bresso, Rosa D'Amato, Kaja Kallas, Afzal Khan, Marc Tarabella

7.5.2015

MNENJE ODBORA ZA PRORAČUNSKI NADZOR

za Odbor za pravne zadeve

o letnih poročilih o subsidiarnosti in sorazmernosti za obdobje 2012–2013
(2014/2252(INI))

Pripravljalavka mnenja: Patricija Šulin

POBUDE

Odbor za proračunski nadzor poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker člen 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in Protokol št. 2 PEU določata pravila o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti;
- B. ker sta obe načeli pomembno orodje za oblikovanje politik, ki koristijo državljanom EU, in sta tako tudi instrumenta za oceno finančnega vpliva zakonodaje;
 1. pozdravlja odločitev Komisije o začetku javnih posvetovanj o pregledu smernic za oceno učinka in smernic za posvetovanje z zainteresiranimi stranmi¹, ki je posledica resolucije Parlamenta z dne 14. septembra 2011 o boljši zakonodaji, subsidiarnosti, sorazmernosti in pametnih predpisih² in v kateri Komisijo poziva k izboljšanju komunikacije s civilno družbo;
 2. je seznanjen z novimi cilji politike Komisije glede pobud in predlogov zakonodaje EU, namreč: čim nižji stroški; koristi za državljane, podjetja in delavce; izogibanje nepotrebnim upravnim bremenom;
 3. poudarja, da je presoja načel subsidiarnosti in sorazmernosti bistveni element Unije in priprave njenih politik; poziva Komisijo, naj spodbuja ustrezno cenitev dodane vrednosti Unije ter koristnosti in nujnosti njenih ukrepov;
 4. je seznanjen, da bodo proračunski organi pri pripravi proračuna EU upoštevali celovito

¹ http://ec.europa.eu/budget/explained/management/managt_who/who_en.cfm

² UL C 51 E, 22.2.2013, str. 87; http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/planned_ia/consultation_2014/index_sl.htm

oceno rezultatov politik, ki jih podpira Komisija;

5. meni, da bi morali oceniti in dokazati, ali so programi iz večletnega finančnega okvira skladni z načelom subsidiarnosti v smislu dokazljive dodane vrednosti v upravičenih državah članicah;
6. je zaskrbljen, ker se sredstva iz proračuna EU v nekaterih primerih porabijo za projekte, ki ne prinesejo dejanskih rezultatov; zato poziva Komisijo, naj preuči možnost, da se za projekte z večjim lokalnim finančnim vplivom vpeljejo ocenjevanja na kraju samem;
7. ponavlja poziv iz omenjene resolucije z dne 14. septembra 2011 k uporabi nacionalnih ocen učinka (trenutno poteka razprava o njihovi reformi), da dopolnijo ocene učinka, ki jih v podporo predlagani zakonodaji opravi Komisija; meni, da bosta nedavno ustanovljena oddelka za oceno učinka v Parlamentu pozitivno dopolnila delo Komisije;
8. poziva Komisijo, naj Računskemu sodišču predlaga, da v svoja posebna poročila o deljenem upravljanju¹ vključi tudi preverjanje subsidiarnosti in sorazmernosti instrumentov EU;
9. poziva Komisijo, naj v skladu z načeloma sorazmernosti in subsidiarnosti poenostavi postopek pridobitve sredstev EU, da bi bil prijavni postopek učinkovitejši in usmerjen k rezultatom;
10. opominja Komisijo, da je Parlament odgovoren za nadzor izvrševanja proračuna EU, pa tudi za to, da zagotovi, da Komisija prevzame odgovornost za njegovo upravljanje; poudarja, da v parlamentarni nadzor spada tudi stroškovni vidik s poudarkom na odpravi storjenih nepravilnosti in preprečevanju napak;
11. pričakuje, da bo Komisija razvijala sinergijo med proračunom EU, nacionalnimi in podnacionalnimi proračuni ter jih predložila v oceno skladnosti z načelom subsidiarnosti.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	5.5.2015
Izid končnega glasovanja	+: 20 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Dennis de Jong, Martina Dlabajová, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Bernd Kölmel, Verónica Lope Fontagné, Fulvio Martusciello, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Igor Šoltes, Bart Staes, Marco Valli, Tomáš Zdechovský
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Monika Hohlmeier, Karin Kadenbach, Julia Pitera, Patricija Šulin

29.5.2015

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE

za Odbor za pravne zadeve

o letnih poročilih o subsidiarnosti in sorazmernosti za obdobje 2012–2013
(2014/2252(INI))

Pripravljalnica mnenja: Helga Stevens

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da je zaposlitvena in socialna politika večinoma v pristojnosti držav članic, medtem ko ima EU mandat, da sprejema ukrepe za zagotavljanje usklajevanja zaposlitvene politike držav članic, tako da oblikuje smernice, predvsem pa s pomočjo normativnih dokumentov za trg dela; zato spodbuja Komisijo in države članice, naj okrepijo razprave o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti na tem področju politike;
2. pozdravlja tesnejše sodelovanje in večjo vključenost nacionalnih parlamentov v evropskem zakonodajnem procesu, rezultat tega pa je večja zavest o načelih, na katerih temelji EU, vključno z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti v medinstitucionalnem okviru; vseeno ugotavlja, da je treba na tem področju opraviti še veliko dela; za začetek predlaga, da bi Komisija vsako leto vodila razpravo z vsakim posameznim nacionalnim parlamentom, da bi okrepili dialog med Komisijo in nacionalnimi parlamenti;
3. opominja, da člen 5 Maastrichtske pogodbe določa, da Evropska unija deluje le, če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči;
4. poudarja, da je treba pri oblikovanju politike vedno spoštovati načelo subsidiarnosti in zagotoviti oprijemljivo evropsko dodano vrednost; poudarja, da je treba primere v zvezi s subsidiarnostjo in sorazmernostjo podrobno utemeljiti ter da se ne smejo uporabiti za spodkopavanje socialnega dialoga v EU; poudarja, da je pri spoštovanju načela subsidiarnosti ključnega pomena upoštevati vlogo socialnih partnerjev in zagotoviti njihovo neodvisnost v skladu z običaji in tradicijami držav članic; v zvezi s tem meni, da imajo kršitve načela subsidiarnosti lahko neželene posledice, kot je manjše zaupanje

evropskih državljanov v Evropsko unijo, in da je treba kršitve načela subsidiarnosti zato preprečiti;

5. se zaveda pomena parlamentov in njihovega ozemeljskega vpliva ter bližine državljanom in po potrebi poziva k njihovi večji vključenosti v sistem zgodnjega opozarjanja;
6. spodbuja nacionalne parlamente, naj predložijo obrazložena mnenja k zakonodajnim dokumentom Komisije, pa tudi k nezakonodajnim dokumentom, ki se pripravijo pred oblikovanjem zakonodaje EU, da bi učinkoviteje vplivali na prihodnje pobude in zakonodajo EU;
7. opozarja, da bo EU v skladu z načelom subsidiarnosti ukrepala zunaj svojih področij izključne pristojnosti samo, če in kolikor je cilje načrtovanega ukrepa mogoče lažje uresničiti na ravni Unije kot na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni; zato lahko subsidiarnost privede do širitve dejavnosti Unije v okviru njenih pooblastil, kadar to zahtevajo okoliščine, ali, obratno, do omejitve ali zmanjšanja s tem povezanega ukrepanja, ko to ni več upravičeno; v zvezi s tem tudi poudarja, da subsidiarnost ne velja samo v razmerju med EU in njenimi državami članicami, ampak vključuje tudi regionalno in lokalno raven;
8. poudarja dejstvo, da so v letu 2012 nacionalni parlamenti v zvezi z mehanizmom za nadzor subsidiarnosti prvič uporabili postopek rumenega kartona, in sicer v odgovor na predlog za uredbo o uveljavljanju pravice do kolektivnih ukrepov v okviru svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev; vendar opozarja, da po navedbah Komisije načelo subsidiarnosti ni bilo kršeno;
9. meni, da če bi Komisija umaknila ta predlog zaradi političnega nasprotovanja in, kakor meni Komisija, ne zaradi kršitve načela subsidiarnosti, bi to spodbudilo vključene strani, da bi začele novo medinstitucionalno razpravo, ki bi bila namenjena doseganju soglasja o mednarodnih vidikih odnosov med delavci in delodajalci in večji teži načela subsidiarnosti;
10. poziva Komisijo, naj zagotovi predhodne informacije o svoji izbiri pravne podlage za zakonodajne akte, saj bo to olajšalo sodelovanje z nacionalnimi parlamenti;
11. je seznanjen z dejstvom, da so nacionalni parlamenti leta 2013 drugič nasploh uveljavljali pravico do postopka rumenega kartona v okviru mehanizma za nadzor subsidiarnosti, kar kaže na večji interes, vlogo in dodano vrednost nacionalnih parlamentov pri oblikovanju zakonodaje EU;
12. poudarja, da bi postopek rumenega kartona kot instrument za vplivanje na odločanje na ravni EU lahko učinkovito okrepili z zgodnejšo izmenjavo informacij glede stališč nacionalnih parlamentov, zaradi česar spodbuja nacionalne parlamente, naj si izmenjujejo mnenja o obsegu in metodah ocenjevanja, ki se uporabljajo za oceno skladnosti z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti;
13. meni, da pomen načel subsidiarnosti in sorazmernosti ni jasen in da si ju nacionalni parlamenti zato razlagajo na različne načine, kar povzroča težave pri doseganju

dogovorov in zagotavljanju skladnosti z odločitvami; pozdravlja dejstvo, da je Evropska komisija oblikovala skupna merila za ocenjevanje skladnosti z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti; spodbuja nacionalne parlamente in druge institucije, naj uporabljajo ta merila, da bi okrepili ocenjevanje združljivosti in usklajevanje ter učinkovitost mehanizma za nadzor subsidiarnosti;

14. je seznanjen z dejstvom, da so nacionalni parlamenti skoraj uveljavljali rumeni karton pri predlogu za vzpostavitev urada evropskega javnega tožilca; meni, da bi morala Komisija v primerih, ko postopek rumenega kartona podpre veliko nacionalnih parlamentov, pripraviti sporočilo, v katerem bi obravnavala vse pomisleke teh parlamentov;
15. poudarja, da lahko zakonodaja različno vpliva na velika podjetja in MSP in meni, da bi bilo to treba upoštevati med postopkom priprave; meni, da načelo „najprej pomisli na male“ ni oblikovano zato, da se mikro podjetja in MSP izvzamejo iz izvrševanja varnostne in zdravstvene zakonodaje, temveč bi lahko bilo ključni dejavnik političnega procesa in bi lahko imelo pomembno vlogo pri ustvarjanju delovnih mest in rasti, in sicer z zmanjšanjem stroškov in upravnega bremena za podjetja in s poudarkom na pametni ureditvi, ki bi jo lahko izvajali na način, s katerim bi zagotovili enake konkurenčne pogoje za mikro podjetja in MSP; poudarja, da imajo vsi delavci pravico do najvišje ravni zdravstvenega varstva in varnosti, ne glede na velikost podjetja, vrsto pogodbe o zaposlitvi ali državo članico, v kateri je delavec zaposlen;
16. je seznanjen z dejstvom, da Komisija političnim ciklusom in ocenam učinka daje vse večjo težo; poziva pristojni odbor, da sistematično pregleduje ocene učinka Komisije in v čim zgodnejši fazi predhodne ocene učinka Parlamenta, ter vedno ocenjuje spoštovanje teh dveh načel; meni, da na eni strani ocene učinka ne bi smele biti nadomestilo za politične ocene in odločitve ter, na drugi strani, vsak predlog Komisije bi moral imeti oprijemljivo evropsko dodano vrednost; zato poziva k celovitejšemu pristopu k ocenam učinka, po potrebi tudi, ko zajemajo posledice nesprejemanja zakonodaje.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	28.5.2015
Izid končnega glasovanja	+: 39 -: 5 0: 4
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, David Casa, Ole Christensen, Agnes Jongerius, Jan Keller, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Edouard Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Amjad Bashir, Heinz K. Becker, Lynn Boylan, Mercedes Bresso, Deirdre Clune, Eduard Kukan, Evelyn Regner, Csaba Sógor
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Marco Affronte, Andor Deli, Norica Nicolai, Urmas Paet, Pavel Telička, Marco Zanni

7.5.2015

MNENJE ODBORA ZA USTAVNE ZADEVE

za Odbor za pravne zadeve

o letnih poročilih o subsidiarnosti in sorazmernosti za obdobje 2012–2013
(2014/2252(INI))

Pripravljaec mnenja: Kazimierz Michał Ujazdowski

POBUDE

Odbor za ustavne zadeve poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. pozdravlja dejstvo, da Komisija predhodno preverja, ali so njeni predlogi potrebni in če ciljev iz predvidene dejavnosti ne morejo ustrezno doseči države članice, ter da utemeljuje svoje ukrepanje v zvezi z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti v skladu s členom 5 Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti; odločno poudarja, da so ocene učinka pomembne za zagotavljanje spoštovanja teh načel pri pripravi zakonodajnih predlogov; ravno tako poudarja, da bi morale biti zagotavljanje spoštovanja načel subsidiarnosti in sorazmernosti prednostna naloga Komisije pri oceni veljavnih politik EU;
2. opozarja, da je subsidiarnost zaščiten tudi tako, da evropske zakonodaje ni mogoče sprejeti brez soglasja velike večine nacionalnih ministrstev (odgovornih nacionalnim parlamentom) v Svetu;
3. ugotavlja, da se vprašanje subsidiarnosti dejansko pojavlja le pri majhnem delu zakonodajnih predlogov, kar ponazarja dejstvo, da postopek „oranžnega kartona“, še ni bil uporabljen, postopek „rumenega kartona“ pa je bil v šestih letih uporabljen le dvakrat; meni, da bi nacionalne parlamente verjetno zanimala vsebina predlogov in ne zgolj subsidiarnost, ter ugotavlja, da veliko nacionalnih parlamentov krepi svoje postopke, da bodo lahko vplivali na stališče, ki ga sprejme minister v Svetu;
4. ugotavlja, da načelo subsidiarnosti, določeno v Pogodbah, Uniji omogoča, da deluje na področjih, ki niso v njeni izključni pristojnosti, „le če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni

Unije“; meni, da lahko subsidiarnost kot nevtralno pravno načelo, povezano s konceptom ustrezne ravni ukrepanja, privede do širitve dejavnosti Unije v okviru njenih pristojnosti, kadar tako zahtevajo okoliščine, in nasprotno, do omejitve ali zmanjšanja zadevnega ukrepanja, ko to ni več upravičeno;

5. poudarja, da bi morali načeli subsidiarnosti in sorazmernosti, določeni v členu 5 PEU, usmerjati izvajanje pristojnosti Evropske unije; pozdravlja, da so v letih 2012 in 2013 institucije EU in nacionalni parlamenti skrbno spremljali spoštovanje teh načel;
6. ceni delo odbora za oceno učinka pri vprašanjih subsidiarnosti in sorazmernosti pravnih ukrepov ter poziva k njegovemu tesnejšemu sodelovanju z Odborom regij in odborom AFCO že na tej stopnji postopka o teh dveh povezanih vprašanjih;
7. poziva k rednemu posvetovanju z lokalnimi in regionalnimi parlamenti in ne le pri posameznih vprašanjih;
8. poudarja precejšnje povečanje izmenjave informacij med nacionalnimi parlamenti prek sistema IPEX ter je seznanjen z večjim številom obrazloženih mnenj, ki so jih predložili nacionalni parlamenti (+ 9 % v letu 2012 in + 25% v letu 2013); pozdravlja tesnejše sodelovanje nacionalnih parlamentov v evropskem zakonodajnem procesu, zlasti pri pregledovanju osnutkov zakonodajnih predlogov glede na načeli subsidiarnosti in sorazmernosti;
9. poudarja, da so v letih 2012 in 2013 nacionalni parlamenti uporabili postopek rumenega kartona v zvezi z mehanizmom za nadzor subsidiarnosti; zato meni, da so nacionalni parlamenti izboljšali svoje zmogljivosti za uveljavljanje pravic, ki jih imajo v mehanizmu za nadzor subsidiarnosti; odločno spodbuja nacionalne parlamente, naj okrepijo medsebojno sodelovanje, da bi v celoti izkoristili možnosti, ki jim jih dajejo veljavne Pogodbe;
10. se zaveda, da želi veliko nacionalnih parlamentov vplivati tudi na vsebino zakonodaje in ne zgolj podajati pripombe v razmeroma redkih primerih, kjer bi se lahko pojavilo vprašanje subsidiarnosti; pozdravlja prispevke, ki jih je Komisija prejela v okviru „Barrosove pobude“; meni, da bi lahko nacionalni parlamenti svoj vpliv najučinkoviteje uveljavili pri oblikovanju stališča ministrov svojih držav pred zasedanji Sveta in da bi se lahko 8-tedensko obdobje namenilo tudi temu;
11. vztraja, da morajo evropske institucije nacionalnim parlamentom omogočiti pregled zakonodajnih predlogov in da bi morala Komisija predložiti podrobno in poglobljeno utemeljitev svojih odločitev glede subsidiarnosti in sorazmernosti;
12. poudarja svojo zavezanost, da se zagotovi spoštovanje načel subsidiarnosti in sorazmernosti prek ocenjevanja lastnih zakonodajnih samoiniciativnih poročil, prehodnih ocen za ocene učinka Komisije in stalnega ocenjevanja morebitne dodatne vrednosti EU ter tako, da se ocenijo stroški neukrepanja na ravni EU;
13. vendar ugotavlja, da večino mnenj nacionalnih parlamentov predloži le nekaj nacionalnih parlamentarnih domov, ter spodbuja druge parlamentarne domove, naj se bolj vključijo v evropsko razpravo;

14. meni, da bi bila razprava o podaljšanju obdobja, ki ga imajo v skladu s členom 6 Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti nacionalni parlamenti za predložitev obrazloženega mnenja, lahko plodna, da bi ugotovili, kako je mogoče izboljšati veljavni zakonodajni okvir; sicer meni, da bi bilo treba pri merjenju obdobja, ki ga imajo nacionalni parlamenti za predložitev obrazloženega mnenja, ohraniti prožnost; opozarja, da bi vsaka sprememba tega roka zahtevala spremembo Pogodbe; zato priporoča, naj se ta premislek začne pravočasno, da bi lahko o vprašanju sodelovanja nacionalnih parlamentov razpravljali pred naslednjo spremembo Pogodb; poudarja, da bi lahko v razpravi o podaljšanju sedanjega obdobja za nacionalne parlamente obravnavali vprašanje vloge regionalnih parlamentov, pa tudi vprašanje virov, ki jih imajo na voljo nacionalni parlamenti; poziva tudi Komisijo, naj se izreče o vprašanju pobude o „zelenem kartonu“ nacionalnih parlamentov;
15. izraža prepričanje, da bi lahko nacionalni parlamenti s svojimi izkušnjami pomembno prispevali k evropski razpravi in procesu odločanja; zato spodbuja nacionalne parlamente, naj v celoti izkoristijo pristojnosti, ki jih imajo na podlagi veljavnih Pogodb, ter tudi še okrepijo medsebojno sodelovanje;
16. predlaga, da bi lahko pretehtali nov ukrep o postopku „zelenega kartona“, kjer bi lahko nacionalni parlamenti sprožili evropski zakonodajni postopek in tako imeli dejavno vlogo pri sprejemanju evropske zakonodaje; meni, da bi lahko tak postopek uvedli prek prostovoljne zaveze Komisije in zanj ne bi bilo treba spremeniti Pogodb;
17. poudarja, da so v letu 2012 nacionalni parlamenti prvič uporabili postopek „rumenega kartona“ v zvezi z načelom subsidiarnosti, in sicer v odgovor na predlog Komisije za uredbo o uveljavljanju pravice do kolektivnih ukrepov v okviru svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev (Monti II); ugotavlja, da je Komisija sicer presodila, da načelo subsidiarnosti ni bilo kršeno, a je zaradi pomanjkanja politične podpore umaknila svoj predlog; ugotavlja, da je bil leta 2013 drugič uporabljen postopek „rumenega kartona“, in sicer v zvezi s predlogom Komisije o uredbi Sveta o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva; ugotavlja, da je Komisija sklenila, da je predlog skladen z načelom subsidiarnosti in da ga bo ohranila;
18. opozarja na potencialno velik vpliv odločitev na ravni EU, ki ga lahko ima sklenitev mednarodnih trgovinskih sporazumov, kot sta čezatlantsko partnerstvo za trgovino in naložbe (TTIP) in celoviti gospodarski in trgovinski sporazum (CETA), na možnost regionalne in lokalne samouprave ter tudi na odločitve o storitvah v splošnem gospodarskem interesu; poziva Komisijo in Svet, naj pri pogajanjih o mednarodnih trgovinskih sporazumih v celoti upoštevata načeli subsidiarnosti in sorazmernosti ter Parlamentu poročata o morebitnih učinkih teh sporazumov na subsidiarnost;
19. ugotavlja, da obrazložena mnenja nacionalnih parlamentov kažejo na različne razlage načel subsidiarnosti in sorazmernosti; pri tem opozarja, da načelo subsidiarnosti, določeno v Pogodbah, Uniji omogoča, da deluje na področjih, ki niso v njeni izključni pristojnosti, „le če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije“; ravno tako opozarja, da „v skladu z načelom sorazmernosti ukrepi Unije vsebinsko in formalno ne presegajo

tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev Pogodb“; spodbuja nacionalne parlamente, naj pri ocenjevanju spoštovanja načel subsidiarnosti in sorazmernosti skrbno sledijo določbam Pogodbe o Evropski uniji; toplo priporoča, naj nacionalni parlamenti in evropske institucije izmenjajo mnenja in prakse o spremljanju načel subsidiarnosti in sorazmernosti.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	5.5.2015
Izid končnega glasovanja	+: 22 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Mercedes Bresso, Fabio Massimo Castaldo, Kostas Hrisogonos (Kostas Chrysogonos), Richard Corbett, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Tapardel, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Max Andersson, Sylvie Goulard, David McAllister, Cristian Dan Preda, Viviane Reding

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	13.10.2015
Izid končnega glasovanja	+: 13 -: 7 0: 3
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Kostas Hrisogonos (Kostas Chrysogonos), Therese Comodini Cachia, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Enrico Gasbarra, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Dietmar Köster, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Julia Reda, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, József Szájer, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Stefano Maullu
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Andrew Lewer